

MONITOR

zpravodajský čtrnáctideník

ROČNÍK II., ČÍSLO 19

8. PROSINEC 2005

(za dobrovolné příspěvky)

Tradice Otců

Z oslavné řeči svatého Anselma, biskupa

Nebe, hvězdy, země, řeky, den i noc a všechno, co člověk ovládá nebo co mu slouží, to vše se raduje, Paní, že bylo skrze tebe jakoby znovuzkříšeno do ztracené krásy a obdařeno jakýmsi novým, nepopsatelným půvabem. Všechno tvorstvo bylo totiž jako mrtvé, když ztratilo původní důstojnost a úkol přispívat k panství a užitku ctitelů Božích; neboť právě k tomu bylo všechno stvořeno...

Ty ženo plná milosti, ba milostí přetékájící, z hojnosti tvé milosti se osvěžuje a posiluje celé tvorstvo. Ty Panno po-

žehnaná, ba více než požehnaná, v tobě zahrnul Stvořitel požehnaním všechno tvorstvo a tvorstvo žehná svému Stvořiteli.

Svého Syna jediného, sobě rovného, z vlastního srdce zplozeného, Syna, kterého miluje jako sebe samého, toho dal Bůh Marii. Vytvořil si tak Syna z Marie, téhož a ne jiného; takže svou přirozeností je jeden a týž Ježíš zároveň Synem Božím i synem Mariiným. Veškeré tvorstvo je stvořením Božím, Bůh se narodil z Marie. Bůh stvořil všechno, Maria porodila Boha. Bůh, který učinil všechno, učí-

nil z Marie i sebe sama. A tak všechno, co dříve učinil, opět obnovil. Ten, jenž kdysi učinil všechno z ničeho, nechtěl porušené tvorstvo obnovit bez Marie.

A tak je Bůh otcem všech věcí stvořených, Maria matkou všech věcí znovustvořených. Bůh je otcem univerzálního stvoření, Maria matkou univerzálního obnovení. Bůh totiž zplodil toho, skrze něhož bylo všechno učiněno, Maria zrodila toho, skrze něhož bylo všechno spaseno. Bůh zplodil toho, bez něhož není nic, Maria zrodila toho, bez něhož není nic tak, jak má být.

Ano, Maria, opravdu je Pán s tebou, vždyť tobě on dal, že celé tvorstvo je závislé nejen jemu, ale i tobě.

Oblouk zralé adventní naděje

I v post-křesťanských zemích se lidé těší na Vánoce. Těm, kdo se s vírou rozešli nebo se s ní ani nesešli, zbývá jakýsi sekulární advent. Obchody je zatahují do svého nablýskaného nevolnictví, přesto ve všech nevyhasly ani hlubší motivy: dárky, rodinná pohoda, snad stromeček nebo i koledy. Zda ještě něco víc, nechť už posoudí vyšší instance.

Tento děj spěje k svému vrcholu — dnům vánočního volna; do Nového roku ještě potrvá sváteční nálada, na Silvestra obvykle hodně světská, ale výprodeje se slevami atp. už pak v sobě nic adventního nemají. Na sekulární „advent“ prostě navazují návrat k všednosti.

V rytmu církevního roku se v adventě jen těší malé děti. Ale těší se „na Ježíška“ a tím už vstupuje do hry křesťanský motiv, dnes jen zřídka v převleku iluze. Duší adventu věřících je pak naděje. Bezprostředně naděje na milost plodného prožití svátků Narození Páně. Tu však nečeká pád do všednosti, cyklus církevního roku má být pomůckou k stálému vnitřnímu růstu. Připomínka papeže Silvestra v závěru roku je příležitostí k jeho střízlivé rekapitulaci, díkům, pokání.

Ale pak přijdou týdny *per annum* — také jen všední šed' po jasu svátků? „Vypnutí“ naděje, jež vzhlížela k zázraku

Foto: Profimedia

Vtělení? Zdaleka ne. Pouze se úloha vánočně posílené naděje sklání k dobrému využití všedních dní, snad fádnic a nevýrazných.

A to není úloha malá! Lidé se vzchopí k nárazovému výkonu v nebezpečí či při pomoci bližním (viz nedávné tsuna-

mi aj.). Ale věrnost dílům, jež přinášejí plody až po letech, na nichž však stojí řád a blaho lidské rodiny, si žádá vzpruhu mimořádných kvalit. Zralá křesťanská naděje je osvědčovala po staletí. Prosme, aby nadále sílila nás všechny.

Dr. Václav Frei

ZPRÁVY

Novela církevního zákona ve Sněmovně opět prošla

22. listopadu přehlasovali socialisté s komunisty senátní veto k novele zákona č. 3/2002 Sb. „O svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností“, která upravuje evidenci charit a diakonií tak, že omezuje právo církví svobodně zakládat a provozovat tyto instituce. Další strany pro novelu nehlasovaly. Poslanec Jaromír Talíř ohlásil, že v případě schválení novely se lidovci obrátí na Ústavní soud.

Své znepokojení nad tím vyjádřila Česká biskupská konference, která píše, že „zákon porušuje ústavou zaručené svobody církví a bezprecedentně zmenšuje jejich práva ve srovnání se zákonem o církvích z roku 1991“. „Se znepokojením připomínáme,“ píše dále ČBK, „že novela církevního zákona nerespektuje nálezy Ústavního soudu č. 4/2003 Sb., který zrušil jako protiprávní pasáže původního zákona z roku 2002 a které se, ve změněné podobě, do novely zákona znovu vracejí.“

„Novela zákona diskriminuje církev a náboženské společnosti, omezuje jejich dosavadní právo rozhodovat o interních záležitostech uvnitř církví a náboženských společností, evidenci charit a diakonií a také zřizování dalších institucí, jako jsou školská a zdravotnická zařízení. Novela zákona opět církvím a náboženským společnostem znemožňuje působit bez poručnictví státu,“ píše ČBK a cituje Listinu základních práv a svobod, která v článku 16,2 uvádí: „Církev a náboženské společnosti spravují své záležitosti, zejména ustavují své orgány, ustanovují své duchovní a zřizují řeholní a jiné církevní instituce nezávisle na státních orgánech.“

Také Česká katolická charita vydala ke schválení novely své prohlášení. „Církeví nejde o nějaké výjimečné postavení nebo o vyčleňování z právního systému — právě naopak“ — říká generální sekretář Charity Oldřich Haičman. „Ve většině zemí EU je církevní právo legitimní součástí právních norem a je postaveno naroveň s ústavním právem. V těchto zemích jsou církev oprávněny zřizovat právní subjekty, které souvisejí s jejich posláním, nebo je doplňují.“ Dále sekretář Haičman říká: „Naši činnost rozvíjíme už od roku 1990, kdy došlo k založení Charity biskupskou konferencí. Na registraci MK ČR jsme však museli čekat

až do roku 1996, kdy byl vůbec rejstřík zřízen. To znamená, že bychom byli šest let nemohli poskytovat naše služby, které jsou nepochybně obecně prospěšnými aktivitami. Stát tak jde sám proti sobě a toto rozhodnutí poškodí nejenom ty, kterým pomáháme, ale také celou společnost.“

Novela teď putuje k prezidentu republiky, který ji má podepsat. Ekumenická rada církví zaslala prezidentovi dopis, v němž shrnuje historii novely:

„Dne 22. 11. 2005 sociálně-demokraticí a komunističtí poslanci přehlasovali senátní veto a přijali novelu, která obsahuje tytéž sporné části, které byly obsaženy v původním znění zákona 3/2002 a před dvěma lety byly zrušeny Ústavním soudem. Celý církevní zákon byl tvořen bez partnerského dialogu s církvemi a ani při tvorbě novely nebylo přihlédnuto k názorům církví. Zmíněná část tohoto zákona se ukázala nejen nepřijatelnou pro církev, ale dokonce i protiprávní z hlediska Ústavního soudu.“

Před dvěma lety bylo různými právními rozborů doloženo, že sporné části církevního zákona odporují Listině základních práv a svobod. To také potvrdil Ústavní soud tím, že zmíněné pasáže o kontrole zakládání nových církevních subjektů zrušil (nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 11. 2002 č. 4/2003 Sb.).

Byly tak zastaveny pro nás nepřijatelné pokusy o odtržení diakonií, charit a církevního školství od církví, protože diakonická služba a vyučování jsou integrální součástí práce a služby církví od dob Ježíšových,“ píše Ekumenická rada a uzavírá:

„Vážený pane prezidente, protože nechceme, aby byla opět od církví odtrhována zdravotnická, sociální a výchovná zařízení, která byla během uplynulých let s velkými oběťmi znovu budována, prosíme Vás, abyste odmítl podepsat novelu zákona, která nemůže v demokratické společnosti obstát.“

Dopis ERC podepsal její předseda Pavel Černý, místopředsedové Dušan Hejbal a Joel Ruml a tajemnice Jitka Krausová.

V též smyslu se nese dopis předsedy ČBK arcibiskupa Jana Graubnera, který rovněž vyzval prezidenta, aby spornou novelu nepodepisoval.

Zpracovala -mf-

Čeští evangelikálové k antidiskriminačnímu zákonu

Dosavadní úsilí České evangelikální aliance dosáhnout úpravy vládního návrhu tzv. antidiskriminačního zákona tak, aby nebyl hrozbou svobodě církví a náboženských společností, je prozatím úspěšné. Dolní komorou parlamentu prošel 23. 11. 2005 zákon druhým čtením a podařilo se prosadit do návrhu pozměňovací návrh, ve znění navrženém Aliancí, zaručující svobodu církví zaměstnávat lidi loajální k jejím hodnotám.

k části první, § 5 za dosavadní odstavec 5 se okládá nový odstavec 7, který zní:

„(7) Diskriminací není rozdílné zacházení uplatňované ve věcech práva na zaměstnání, přístupu k zaměstnání nebo povolání, v případě pracovních činností vykonávaných v církvích a jiných soukromých organizacích, jejichž etika je založena na náboženském vyznání nebo víře, jestliže z důvodu povahy těchto činností nebo souvislosti, v níž jsou vykonávány, představuje náboženské vyznání nebo víra osoby podstatný, oprávněný a odůvodněný požadavek zaměstnání se zřetelem k etice organizace.“

Modlete se, prosíme:

Aby byl pozměňovací návrh přijat sněmovnou ve třetím čtení.

Aby byl zákon přijat v co nejkvalitnější podobě.

Abychom měli jako křesťané moudrost reagovat a na další projednávané zákony s velkým etickým dopadem — novela trestního zákoníku, změny školského zákona v oblasti domácího vzdělávání, zákon o regulaci prostituce, zákon o registrovaném partnerství atd.

Zatímco kampaň evangelikální aliance, která v několika kolech oslovila většinu zákonodárců, se setkala s podporou především v řadách poslanců KDU-ČSL, katolická biskupská konference na výzvy ke společnému postupu nikterak nereagovala a její stanovisko k návrhu zákona se nepodařilo získat.

David Floryk, člen komise Daniel při ČEA

Vážení čtenáři,

opět děkujeme Vám všem, kteří jste zasláním finančního daru umožnili další vydání RC Monitoru a pomohli tak pokrýt režijní náklady spojené s jeho vydáváním.

S upřímným Pán Bůh zaplať

redakce

ZPRÁVY

Naši biskupové u apoštolských prahů

Čeští a moravští biskupové trávili týden od 14. do 19. listopadu na návštěvě *ad limina apostolorum*. Kromě setkání s papežem navštívili i jednotlivé kongregace. Prefekt Kongregace pro katolickou výchovu s nimi hovořil o katolickém

školství, konkrétně o významu katolických univerzit. Prefekt Kongregace pro klérus upozornil, že krize kněžských povolání souvisí s krizí rodinných vztahů, zvláště s krizí otcovství.

TS ČBK

Eutanázie prosazena na truc lidovcům

30. listopadu prosadila ČSSD za podpory ODS s poměrně značnou převahou nové znění Trestního zákoníku zahrnující i prakticky beztrestnou eutanázii, klonování, pokusy na lidských embryích a prostituci.

V odborných kruzích probíhala debata o výše uvedených sporných bodech již delší dobu. Hnutí Pro život ČR před těmito problémy opakovaně varovalo a zdůrazňovalo, že znemožnění přijetí těchto návrhů je výrazně jednodušší než zpětné vrácení stavu. Zdeňka Rybová, tisková mluvčí Hnutí Pro život ČR, k tomu uvedla: „Problém eutanázie je zcela stejný jako zlo umělých potratů — lidé si na něj rychle zvyknou, neboť řada složitých situací půjde vyřešit jednoduše — smrtí druhého.“ Schvalování Trestního zákoníku se však odehrálo bez většiny zájmu veřejnosti.

Podobně se vyjádřil i poslanec Jiří Karas, který zdůraznil: „Dnes vidíme, co v praxi znamená papežem opakovaný termín kultura smrti — společnost, jejíž jedinou odpovědí na řešení problémů je smrt živěná lhostejností... Pokud by lidé projevíli větší zájem a jednoznačně se proti legalizaci eutanázie postavili, více poslanců by odolalo tlaku

svých klubů.“

Forma eutanázie, kterou Poslanecká sněmovna schválila, je podobná holandské cestě. I zde byla řadu let eutanázie teoreticky trestná, ovšem soudy začaly stále hojněji využívat možnost nejnižší sazby, tj. neudělit trest a praxe usmrcovat pacienty se stále rozšiřovala. Pod tímto tlakem byla v Holandsku později celá praxe ještě více uvolněna.

Zdroj blízký Poslanecké sněmovně sice vyjádřil uspokojení nad jednoznačností a razancí, s níž klub KDU-ČSL odmítl schválení Trestního zákoníku, upozornil však, že je nepochopitelné, proč nebylo včas vyvoláno koaliční jednání o tak závažných otázkách a podobný návrh vůbec do Poslanecké sněmovny mohl přijít. Připomněl tvrdost jednání i hrozbu lidovců vystoupit z koalice a vyvolat nové volby kvůli nepoměrně menším problémům jako byla např. kauza bývalého premiéra Stanislava Grosse.

Pokud Senát nebo prezident návrh zákona vrátí, je ještě malá naděje, že v případě většího zájmu veřejnosti poslanci návrh Trestního zákoníku podruhé neschválí.

RC

Sex jako politická kategorie

Na kongresu „Katolíci ve veřejném životě“, který se konal v Madridu, řekla psycholožka Patricia Martínez Peroni, že jednání OSN ukazují, že „se sex stal novou politickou kategorií“, kterou ovládají nátlakové skupiny.

Politika ve věcech sexu odpovídá snahám těchto nátlakových skupin, ne obecnému citění. Peroniová je profesorkou antropologie na univerzitě CEU.

ACI Prensa

21. listopad — den pro orantibus

V den Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě se Církev — jako každoročně — modlíla za ty, kdo se zcela zasvětili modlitebnímu životu. Papež v předvečer svátku Zasvěcení připomněl katolíkům, aby tyto lidi podporovali mod-

litbou i materiálně. „Vyjadřuji vděčnost těm, kdo zcela zasvětili svůj život modlitbě: podávají svědectví primátu Božeho, primátu Jeho království,“ řekl papež lidem na svatopetrském náměstí.

Zenit

Instrukce o kněžství a homosexualitě

Kongregace pro katolickou výchovu vydala instrukci o kriteriích, jež se mají uplatňovat při posuzování povolání u kandidátů kněžství s ohledem na jejich možnou homosexualitu. Dokument zdůrazňuje, že kněz svátostně reprezentuje Krista jako Hlavu, Pastýře a Ženicha Církve: proto musí být celý život kněze ožívován darováním celé jeho osobnosti Církvi.

Ve světle celého učení Církve se potvrzuje, že nelze přijímat do seminářů a ke svěcení ty, „kdo praktikují homosexualitu, jeví hluboce zakořeněné homosexuální tendence nebo podporují tzv. gay-kulturu“.

„Povolání je darem božské milosti, přijímá se skrze Církev, v Církvi a pro službu Církve,“ říká se dále. Samotné přání být knězem nestačí, neexistuje právo na svěcení. Je povinností Církve rozlišovat kvalifikaci u kandidáta bohosloví, doprovázet ho v letech jeho formace a povolat ho ke svěcení tehdy, usoudí-li se, že potřebné kvality skutečně má.

Dokument dále upřesňuje povinnosti biskupa, rektora a spirituála semináře. Především však odpovědnost za svou formaci nese kandidát sám; musí se podrobit prověřování všech uvedených osob a nesmí nic nečestně skrývat.

CWN

Svěcení homosexuálů odmítala Církev od počátku

Mons. Tony Anatrella SJ, psycholog a konzultant Papežské rady pro rodinu, komentuje v listě *Osservatore Romano* vaticánskou instrukci o kněžství a homosexualitě. Připomíná, že negativní postoj ke svěcení homosexuálů zaujímala Církev od počátku, a cituje rozhodnutí Pařížského koncilu z roku 819 a Třetího i Čtvrtého lateránského koncilu z let 1169 a 1215.

V článku píše, že instrukce byla potřebná, protože homosexualita je „problém, který znepokojivě narůstá“ a má „destabilizující“ dopad na život jednotlivců i společnosti. Na druhé straně tvrdí, že homosexuálové jsou mezi kněžími menšinou.

Na otázku, zda může být Církev obviněna z „homofobie“, odpovídá, že „termín 'homofobie' je zstrašující heslo“.

LifeSite News

ZPRÁVY

Také nevěřící mohou být spaseni

Při generální audienci 30. listopadu rozjímal Benedikt XVI. Žalm 136(137) *Super flumina Babylonis* i komentář, který k němu napsal svatý Augustin. Augustin, řekl papež, „ví, že mezi obyvateli Babylona jsou lidé oddaní míru a dobru společenství, i když nesdílejí biblickou víru a neznají naději na Věčné město, k němuž my spějeme“... „Mají jiskru touhy po neznámém, po tom největším, přesahajícím, po skutečném vykoupení,“ citoval papež Augustina. Tito lidé mají víru, kterou jim umožnily okolnosti, v nichž žijí, řekl papež. „S touto vírou v neznámou skutečnost jsou reálně na cestě k autentickému Jeruzalému,“ vysvětlil.

Papež i dále citoval Augustina a dodal, že tyto lidi „Bůh nenechá zahynout s Babylónem, protože je předurčil, aby se stali občany Jeruzaléma, pokud ovšem za života v Babylóně nevyhledávají pýchu, pompu a aroganci.“

Na závěr vyzval papež přítomné k modlitbě, aby Pán „probudil ve všech touhu, otevřenost k Bohu, tak aby ti, kdo neznají Boha, byli také zasaženi jeho láskou, tak abychom všichni putovali do Věčného města a aby světlo tohoto města zářilo v naší době a v našem světě“.

Zenit

Bosna: Biskup kritizuje daytonské dohody

Franjo Komarica, biskup diecéze Banja Luka, si stěžuje na útlak katolické menšiny v Bosně-Hercegovině. Mír v zemi je podle biskupa „postaven na nespravedlnosti“. Komarica připomněl, že na toto nebezpečí upozornili biskupové Bosny-Hercegoviny už v prosinci 1995, ale mezinárodní činitelé to nevezali vážně.

Komarica nevyklučuje, že se v Bosně-Hercegovině vytvoří muslimský stát. „Zatím se prosadilo právo silnějšího a drzejšího,“ řekl. Odhaduje dokonce, že vlivné mezinárodní kruhy si přejí, aby katolíci „Bosnu a Hercegovinu opustili navždycky“.

O desetitisíce vyhnanců se podle Komaricy žádný politik nestará. Biskup očekává, že evropští politikové „konečně použijí pro ústavu naší země principy mezinárodního práva a v praxi je provedou“.

KIPA

Umberto Eco o víře a pověře

Populární autor Umberto Eco napsal pro *The Telegraph* na první neděli adventní úvahu, v níž vidí vztah mezi úpadkem náboženské víry a nárůstem pověřivosti.

Konstatuje, že člověk je náboženský živočich a že je těžké projít životem bez ospravedlnění a naděje, kterou náboženství dává. Ukazuje to na příkladu pozitivistických vědců 19. století, kteří popisovali svět v čistě materialistických pojmech — ale po večerech navštěvovali spiritistické seance. Eco tvrdí, že i v dnešní době bývají vědci pověřiví.

Totalitní ideologie se snažily nahradit náboženství na veřejné rovině, ale my stále hledáme cosi, co nás smíří s nevyhnutelností vlastní smrti. Žijeme ve skeptické době a současně v době pověřivosti. Údajnou „smrt Boha“ provází vznik spousty nových idolů — od pohanských kultů k sub-křesťanským pověrám *Šifry Mistra Leonarda*.

„Jako ten, kdo je dítětem osvícenství a věří v osvícenské hodnoty pravdy, otevřeného bádání a svobody, jsem touto tendencí deprimován,“ říká Eco a připomíná, že okultismus pěstovali jak němečtí nacisté, tak italská fašisté.

Eco uzavírá, že — ač Církev opustil — má stále hluboký respekt ke křesťanským tradicím, které — jako rituály, jimiž se vyrovnáváme se smrtí — dávají mnohem větší smysl než jejich čistě komerční alternativy.

The Sunday Telegraph

Pastor Green zproštěn obžaloby

29. listopadu zprostil švédský nejvyšší soud pastora Åke Greena obvinění z vyvolávání nenávisti proti homosexuálům. Soud poměrem hlasů 5:0 rozhodl, že se na jeho kázání vztahuje svoboda slova a svoboda náboženství.

Věta, pro kterou byl Green obviněn a soudem první instance odsouzen zněla: „Sexuální abnormality jsou hlubokým rakovinným nádorem v celé společnosti.“ Text celého kázání, přeložený do angličtiny, lze najít na <http://www.akegreen.com>.

„Neberu zpátky, co jsem řekl,“ prohlásil Green do švédského veřejného rozhlasu. „Myslím, že bychom měli mít možnost vyjadřovat své názory, aniž bychom skončili ve vězení.“

LifeSite News

Ve Vatikánu o pojmu lidské osoby

Ve Vatikánu se konalo setkání členů papežských akademií pro přírodní a společenské vědy s tématem „Koncept osoby ve společenských vědách“. Papež oslovil přítomné krátkou řečí, v níž mj. řekl: „Osoba je srdcem společenského řádu... Lidské osoby jsou součástí přírody, ale přesto — jako svobodné subjekty s mravními a duchovními hodnotami — přírodu přesahují. Tato antropologická skutečnost je integrální částí křesťanského myšlení a odpovídá na pokusy o odstranění hranice mezi humanitními a přírodními vědami, jak se v dnešní společnosti často navrhuje.“

Zenit

Bartolomaios I.: Právo pro křesťany v muslimských zemích

Na konferenci „Islám v pluralistickém světě“, konané ve Vídni, požadoval patriarcha Bartolomaios pro křesťany v muslimských zemích stejná práva, jako mají muslimové v křesťanských zemích. Dva dny před začátkem konference přítom došlo k velkému útoku muslimů na křesťanské objekty v Pákistánu. Patriarcha tento případ připomněl a řekl, že křesťané v muslimských zemích jsou občany druhé třídy a předmětem represí. Podle patriarchy příčiny útlaku nejsou náboženské, ale politické.

Kathnet

Vietnam: Církev posílena

Prefekt kongregace pro evangelizaci národů kardinál Crescenzo Sepe vysvětlil v Hanoji 57 nových kněží, kteří pocházejí z diecézí na severu. Obřadu se zúčastnilo tolik věřících, že se nevešli do katedrály a bylo třeba vysílat liturgii ampliony. Papež také jmenoval pro diecézi Bui Chu nového pomocného biskupa.

To vše svědčí o zlepšujících se vztazích mezi Vatikánem a Vietnamem i o přání Hanoje dostat se z izolace a využívat sociální pomoc, kterou Církev poskytuje.

Noví kněží budou posilou pro Církev, oslabenou za války v letech 1963 – 1975.

Asia News

DOKUMENTY

Instrukce o kritériích pro posuzování povolání u osob s homosexuálními sklony, pro jejich přijímání do semináře a k vyšším svěcením

Úvod

Na základě učení Druhého vatikánského koncilu a jmenovitě dekretu o výchově ke kněžství *Optatam totius* uveřejňovala Kongregace pro katolickou výchovu na podporu adekvátní celkové formace budoucích kněží různé dokumenty, jež poskytují směrice a přesné normy k některým jejich aspektům. Mezitím uvažovala také biskupská synoda v roce 1999 o formaci kněží za nynějších okolností, aby dovedla nauku koncilu o této otázce k úplnosti a učinila ji explicitnější a jednoznačnější v současném světě. Po této synodě vydal Jan Pavel II. postsynodální apoštolskou exhortaci *Pastores dabo vobis*.

Ve světle tohoto učení nezamýšlí se instrukce zabývat všemi otázkami emocionální a sexuální povahy, jež vyžadují pečlivé posuzování během celé doby přípravy. Obsahuje normy ohledně speciální otázky, jež nabyly v důsledku současné situace větší naléhavosti, totiž zda přijímat do semináře a připouštět k vyšším svěcením kandidáty s hluboce zakořeněnými homosexuálními sklony či nikoli.

I. Emocionální zralost a duchovní otcovství

Podle stálé tradice Církve mohou vyšší svěcení platně přijímat pouze pokřtění muži. Svátostí kněžského svěcení připodobňuje Duch svatý kandidáta Ježíši Kristu pro novou a specifickou úlohu: kněz svátostně reprezentuje Krista, Hlavu, Pastýře a Ženicha Církve. V důsledku tohoto připodobnění Kristu musí být celý život svatého kněze prodchnut darováním celé vlastní osoby Církvi a autentickou pastýřskou láskou.

Proto musí kandidát kněžské služby dosáhnout emocionální zralosti. Tato zralost jej uschopňuje vytvářet vhodné vztahy s muži a ženami a rozvíjet v něm pravý smysl duchovního otcovství vůči církevnímu společenství, jež mu bylo svěřeno.

II. Homosexualita a kněžská služba

Od Druhého vatikánského koncilu do dneška potvrdilo několik dokumentů magisteria — a zejména *Katechismus katolické Církve* — nauku Církve o homosexualitě. *Katechismus* rozlišuje mezi homosexuálním chováním a homosexuálními sklony.

O homosexuálním chování učí, že je v Písmu svatém uváděno jako těžce hříšné. Tradice je vždy pokládala za vnitřně nemorální a odporující přirozenému zákonu. Nemůže tedy být v žádném případě schvalováno.

Pokud jde o hluboce zakořeněné homosexuální sklony, jež se objevují u jistého počtu mužů a žen, jsou také objektivně neřízené a často znamenají zkoušku i pro tyto muže a ženy. Tyto lidi musíme přijímat s úctou a jemností; je třeba vyvarovat se ve vztahu k nim každé známky nespravedlivé diskriminace.

Jsou voláni k tomu, aby ve svém životě usku-tečňovali Boží vůli a spojovali nesnáze, s nimiž se mohou setkávat, s obětí našeho Pána.

Ve světle tohoto učení pokládá naše kongregace za nutné v souladu s Kongregací pro bohoslužbu a svátosti jasně potvrdit, že Církev, třebaže má hlubokou úctu k osobám, jichž se to týká, nemůže přijímat do semináře a připouštět k vyšším svěcením ty, kdo praktikují homosexualitu, projevují hluboce zakořeněné homosexuální sklony nebo podporují tzv. homosexuální (gay) kulturu.

Zmíněné osoby jsou totiž v situaci, která je závažným způsobem na překážku vytváření správného vztahu k mužům a ženám. Negativní důsledky, jež mohou vyplynout z vysvěcení osob s hluboce zakořeněnými homosexuálními sklony, nelze rozhodně ignorovat.

Jedná-li se však o homosexuální sklony, jež mohou být prostě výrazem přechodného problému, jako je například ještě nedovršená adolescence, musejí být takové tendence překonány minimálně tři roky před jáhenským svěcením.

III. Posuzování kvalit kandidátů ze strany Církve

Každé kněžské povolání má dva neoddelitelné aspekty: svobodný Boží dar a odpovědnou svobodu člověka. Povolání je dar Boží milosti, přijímaný prostřednictvím Církve, v Církvi a pro službu v Církvi. Když člověk odpovídá na Boží volání, nabízí se mu svobodně v lásce. Sama touha stát se knězem není dostatečná a neexistuje žádné právo na přijetí kněžského svěcení. Je povinností Církve — v její odpovědnosti určit nutné předpoklady pro přijímání svátostí ustanovených Kristem, aby rozpoznala kvalifikaci toho, kdo chce vstoupit do semináře, aby jej doprovázela během let přípravy a aby jej povolala k svěcení, jestliže usoudí, že má požadované kvality.

Formace budoucích kněží musí vyjadřovat její čtyři podstatně souvztažné dimenze: lidskou, duchovní, intelektuální a pastorační. V našem kontextu je třeba jasně poukázat na zvláštní důležitost lidské formace jako nezbytného základu veškeré formace. Před připuštěním kandidáta k jáhenskému svěcení Církev musí mimo jiné ověřit, že dosáhl emocionální zralosti kandidáta kněžství.

Souhlas s udělením svěcení a výzva k němu je osobní odpovědností biskupa nebo vyššího řeholního představeného. Když má v rukou vyjádření těch, jimž byla svěřena odpovědnost za formaci kandidáta, musí biskup nebo vyšší představený dospět k morálně jistému úsudku o jeho vhodnosti, než jej připustí ke kněžskému svěcení. V případě vážné pochybnosti v tomto směru jej nesmí ke svěcení připustit.

Posouzení povolání a zralosti kandidáta je také závažnou povinností rektora a ostatních učitelů semináře. Před každým kněžským

svěcením musí rektor vyslovit svůj úsudek o Církvi požadované kvalitě kandidáta.

Pro posouzení kvalifikace k svěcení připadá závažná povinnost spirituálovi. Je vázán zacho-váním důvěrnosti, ale reprezentuje Církev, pokud jde o *forum internum*. Při setkáních s kandidátem musí mít zvlášť na paměti požadavky Církve ohledně kněžského celibátu a emocionální zralosti, jaká má být pro kněze specifická, a také mu pomáhat, aby rozpoznal, zda odpovídající kvality má. Je povinen zhodnotit všechny kandidátovy osobnostní vlastnosti a ujistit se, že nedává najevo sexuální potíže neslučitelné s kněžstvím. Jestliže kandidát praktikuje homosexualitu nebo projevuje hluboce zakořeněné homosexuální sklony, musí jej spirituál, stejně jako zpovědník, ve svědomí odrazovat od pokračování na cestě ke kněžskému svěcení.

Rozumí se ovšem, že primární odpovědnost za svou vlastní formaci má kandidát sám. Musí se s důvěrou vystavit posouzení Církve, biskupa, který zve k svěcení, rektora semináře, spirituála a ostatních učitelů semináře, jimž biskup nebo vyšší představený svěřil úkol formace budoucích kněží. Bylo by těžce nečestné, kdyby kandidát zatajoval svou homosexualitu, aby navzdory všemu přistoupil k svěcení. Tak neautentický postoj neodpovídá duchu pravdivosti, loajality a disponovatelnosti, jaký musí charakterizovat osobnost toho, kdo věří, že je povolán sloužit Kristu a jeho Církvi v kněžské službě.

Závěr

Tato kongregace potvrzuje nezbytnost, aby biskupové, vyšší představení a všichni další odpovědní činitelé velmi pečlivě dbali na rozpoznávání způsobilosti kandidátů vyšších svěcení, a to od přijímání do semináře až po kněžské svěcení. Toto posuzování se musí dít ve světle koncepce služebního kněžství ve shodě s učením Církve.

Biskupové, biskupské konference a vyšší představení řeholí musí bdít nad tím, aby byly normy této instrukce věrně dodržovány pro dobro kandidátů samých a aby byli vždy pro Církev zajišťování vhodní kněží, praví pastýři podle Ježíšova Srdce.

Nejvyšší velekněz Benedikt XVI. tuto instrukci dne 31. srpna 2005 schválil a nařídil její zveřejnění.

V Římě 4. listopadu 2005, v den svatého Karla Boromejského, patrona seminářů + kardinál Zenon Grocholewski, prefekt + arcibiskup J. Michael Miller CSB, sekretář

Z anglické verze dokumentu Kongregace pro katolickou výchovu zveřejněného agenturou Catholic World News pro pracovní účely přeložil Dr. Václav Frei

KOMENTÁŘE

Kostka a Katedrála

Proč zejí evropské kostely prázdnotou?

Kostel při nedělní bohoslužbě v gotické katedrále v Amiens, největší ve Francii, byl téměř prázdný. Kromě mně se mše svatě zúčastnilo asi šest turistů v postranní kapli.

Amiens není výjimkou. Většina velkých evropských kostelů je během týdne opuštěných, případně se stávají pouhým monumentem na obdiv turistů. Toto zanedbávání má svůj důvod. V knize *Katedrála a Kostka* (2005) Weigel charakterizuje evropskou kulturu nejen jako stále více sekulární, ale v mnoha případech i jako přímo křesťanství-nepřátelskou. Evropa trpí „kristofóbií“.

„Katedrála“ v názvu Weigelovy knihy označuje pařížskou Nôtre Dame, jež nyní stojí v kulturním stínu *Arc de la Defense*, ultramoderní „kostky“ na okraji Paříže. „Evropané sami sebe předsvědčili, že k tomu, aby byli moderní, je nutné, aby byli radikálně sekulární,“ píše Weigel. „Toto přesvědčení a jeho důsledky stojí u kořene současné evropské civilizační krize.“

Je pravda, že k poslednímu rozloučení s Janem Pavlem II. přišly velké zástupy věřících. Zatímco ovšem katolíci truchlili nad odchodem papeže, francouzští socialisté a zelení odsoudili rozhodnutí francouzské vlády stáhnout vlajku na půl žerdi. Vláda se bránila tím, že čest byla vzdána Janu Pavlu II. nikoli v jeho náboženské roli papeže, ale v jeho politické roli hlavy vatikánského ministátu.

Tento incident stojí v centru Weigelovy analýzy loňských diskuzí o tom, zda má být křesťanství zmíněno v ústavě Evropské Unie. Poslední verze z června 2004 obsahuje v preambuli chladnou zmínku „kulturního, náboženského a humanistického dědictví Evropy“. To je asi tak náboženské maximum, kterého je Evropa schopna na ploše dokumentu dlouhého 70 000 slov, podotýká Weigel.

Praktikující křesťané mají v Evropě pozici podobnou kuřákům marihuany či zastáncům neobvyklých sexuálních praktik: nikomu to nevadí, pokud zůstanete v soukromí. Nemluvte ale o tom na veřejnosti a neptejte se druhých, zda to také dělají. Křesťanství je své minulosti, jakýsi atavismus v „progresivní“ společnosti, které jde na prvním místě o „dobré žití“ — dlouhou dovolenou, krátkou

Foto: AFP / Denis Sinyakov

pracovní dobu, velkorysou státní podporu.

V čem vězí hlubší zdroj evropské nevraživosti vůči náboženství? Podle Weigela lze kořeny vidět již v 14. století, v tzv. „nominalismu“. Podle tohoto filosofického směru, univerzální pojmy, jako např. „spravedlnost“ či „svoboda“, stejně tak jako „bělost“ a „dobro“ — neexistují jinak než jako slova vztažená k jednotlivým příkladům těchto slov. Evropané postupně ztratili důvěru v transcendentní pravdy, jež by je nějak přesahovaly. Jedním z padlých na bojišti je i pojem „lidská přirozenost“.

„Pokud neexistuje něco jako lidská přirozenost,“ píše Weigel, „pak neexistuje ani univerzální morální řád, který by z této přirozenosti vyplýval.“ A pokud neexistuje objektivní morální řád, pak náboženství, které tento řád hájí, je pouhá forma útlaku, z něhož se osvícení Evropané musí osvobodit. (Tento argument je třeba zpracovat lépe, než to činí Weigel; vzpomenout je třeba vynikající studie Richarda Weavera *Ideje mají své důsledky*).

Weigel dále podává analýzu současných evropských poměrů: nízká porodnost, zadluženost, muslimská imigrace, sfouření se v detailech na úkor celku

při každém důležitějším politickém rozhodnutí. Na závěr této sekce líčí Weigel jeden ze čtyř možných scénářů evropského politického vývoje; jakýsi hořký konec vymírající a morálně zmatené Evropy: „Hlas muezínů volá věřící k modlitbě v centrální ložii Chrámu svatého Petra. Nôtre Dame byla přeměněna v Hagii Sofii na Seině — velký křesťanský kostel přestavěn na islámské muzeum ...“

Takovýto scénář je možná trochu přitažený za vlasy. (I když nezapomeňme, kde stojí největší evropská mešita: u svatého Petra v Římě; a uvědomme si symbolický význam nedávné přestavby jednoho z granadských kostelů na mešitu). Každopádně je třeba vzít vážně Weigelovy umírněnější argumenty týkající se oficiálního evropského ateistického humanismu. Svoboda a důstojnost člověka je dobrá věc ... i podle Evropanů. Stojí za ni ale bojovat? I když by to něco stálo? Dobro je přeci relativní a není to nic, co by nás přesahovalo ... V takovémto světě ovládaném utilitární vypočítavostí schopnost obětí mizí, rodiny se rozpadají a kostely zejí prázdnotou.

Brian M. Carney, *Wall Street Journal*,
14. dubna 2005

Přeložil a upravil DDN.

KULTURA

Teologie těla

Nová kniha na českých pultech

Karol Wojtyła a nová vize lidské lásky

Jako kněz a biskup se Karol Wojtyła (pozdější papež Jan Pavel II.) rád setkával s mladými lidmi, snoubenci a manželi a doprovázel je. Své zkušenosti a teologické znalosti pak uplatnil při psaní knihy *Láska a odpovědnost*. Ta vyšla dva roky před zahájením II. vatikánského koncilu a byla předznamenáním nové vize, nového, hlubšího pochopení manželské lásky ve všech jejích odstínech. Její čas měl však teprve přijít.

Katecheze o lásce a svátostné povaze manželství

Na konkláve v Sixtinské kapli, které zvolilo Jana Pavla I., pracoval na textu knihy, která by z onoho počátku vycházela. Jejím cílem bylo ukázat, že požadavky encykliky *Humanae vitae*, která byla mezitím vydána Pavlem VI., nejenže nejsou v rozporu s biblickým poselstvím a učením II. vatikánského koncilu o manželské lásce, ale že v celém kontextu „pokladu víry“ dávají smysl a dotvářejí oslnivě krásnou mozaiku pravdy o člověku. Nikdy ji nevydal, alespoň ne v té podobě, jakou si představoval. Své poznámky totiž nakonec použil jako podklad středních katechezí. Katecheze jsou rozvrženy do šesti cyklů.

Počátek

První cyklus je meditací nad Kristovou odpovědí farizeům. Svatý Otec nás na základě slov knihy *Genesis* vede až za samotný práh lidské historie, k okamžiku, který předcházal prvotnímu hříchu. Biblický text je mu vodítkem, aby zrekonstruoval tři základní zkušenosti člověka ve stavu nevinosti: tou první je zážitek *prvotní samoty* člověka (člověk je „sám“ před Bohem i před viditelným světem protože si uvědomuje svou odlišnost) i muže (protože nenachází pomoc sobě rovnou: v jeho srdci je už od počátku touha po společenství). Druhou je *prvotní jednota* (muž a žena tvoří společenství osob prostřednictvím upřímného darování sebe sama). A konečně třetí je *prvotní nahota*. Ta ovšem není spojena s pocitem studu, který se objevuje až po prvotním hříchu jako reakce na ohrožení upřímnosti daru sebe sama: člověk se tak instinktivně brání, aby nebyl druhým považován za pouhý předmět k uspokojení potřeb.

Vykoupení srdce

V tomto cyklu Svatý Otec na záklá-

dě Kristových slov z Horského kázání (Mt 5,27–28: „Každý, kdo se dívá na ženu se žádostivostí, už s ní zcizoložil ve svém srdci.“) ukazuje, jak zásadním způsobem bylo lidské srdce po prvotním hříchu zasaženo trojí žádostivostí (očí, těla a honosným způsobem života, srov. 1 Jan 2,17). Tělo se pak stává doslova místem boje mezi tím, co pochází od „nebeského Otce“, a tím, co pochází ze „světa“. Touhy těla (lidské přirozenosti zraněné prvním hříchem) se stavějí proti touhám Ducha. Aby člověk z těchto bojů vyšel vítězně, musí růst ve ctosti čistoty, musí být posilován Boží milostí i vědomím skutečnosti, že tělo je chrámem Ducha, tedy náležitou úctou k němu. V této souvislosti se Svatý Otec zamýšlí i nad úlohou umění, které si bere lidské tělo za námět svých děl, při vytváření příznivé atmosféry pro rozvoj čistoty srdce.

Vzkříšení těla

Svatý Otec rozjímá nad Kristovou odpovědí saduceům, kteří nevěřili ve vzkříšení (Mk 12,24–25). Tím se uzavírá jakýsi triptych dějin lidského těla: Zatímco předcházející dvě katecheze se zabývaly „počátkem“ (stavem nevinosti) a osudem člověka po prvotním hříchu, Kristova slova nás přivádějí na práh „budoucího věku“ – vzkříšení a vykoupení těla, kdy se už lidé „nebudou ženit ani vdávat“.

Dá se říci, že tyto první tři cykly odpovídají na otázku: „Kým člověk je (a má být) podle prvotního plánu Stvořitele?“ Nebo také: „Co znamená být člověkem?“

V návaznosti na to odpovídá následující trojice katechezí na otázky: „Jak mám žít svůj život, abych dosáhl štěstí? Jak mám svým životem odpovědět na Boží volání?“ Proto je jejich tématem povolání k zasvěcenému panenství (celibátu) a k manželství.

Křesťanské panenství

Křesťanské panenství a celibát jsou eschatologickým předjímáním a znamením „budoucího věku“. Svatý Otec se opírá o text Mt 19,13 a zdůrazňuje právě tyto aspekty života těch, kteří se zrekli manželství, protože je Pán k tomu povolal. Vedle krásy tohoto povolání Jan Pavel II. připomíná i jeho nadpřirozenou plodnost.

Svátostná povaha manželství

V tomto bodě cyklus katechezí v urči-

tém smyslu vrcholí. Svatý Otec se zamýšlí nad pojem svátosti v obecném slova smyslu (jako viditelného znamení a zpřítomnění božských tajemství) a konkrétně pak nad svátostnou povahou manželství. Ukazuje na hlubokou souvislost mezi „velkým tajemstvím“ snubního vztahu Krista a církve (srov. Ef 5,32) a manželstvím jako jeho svátostným znamením. Manželství je podle Svatého Otce v jistém smyslu „prvotní svátostí“, která vyvěrá z tajemství stvoření a své dovršení nachází v Kristově vydání sama sebe pro jeho nevěstu církev.

Jedno z ústředních poselství tohoto cyklu a celé teologie těla je překvapivě prosté: snubní vztah muže a ženy (vzájemné vylučné, úplné, trvalé a upřímné sebedarování) vypovídá velmi mnoho o smyslu a cíli našeho bytí, o pravé touze našeho srdce, o povaze manželství, kněžství a zasvěceného života.

Manželé celým svým životem jistým způsobem zobrazují v tomto světě tajemství vnitřního života Boží Trojice. V okamžiku intimního sebedarování jsou tím nejdokonalejším odleskem vzájemné sebedarující se lásky osob Trojice ve viditelném vesmíru. Jejich intimní setkání se stává zpřítomněním tohoto tajemství i *pro ně samotné*. Jedná se samozřejmě pouze o analogii a obraz nekonečně vzdálený realitě božského života. Ale lepší obraz nenajdeme.

Láska a plodnost

Poslední cyklus představuje uplatnění teologie těla na oblast odpovědného rodičovství. Jsou v něm rozebírány některé zásadní výroky encykliky *Humanae vitae* o manželské lásce a její plodnosti, zvláště ty, které se týkají nerozlučného spojení mezi plodivým a spojivým významem manželského styku.

Teologie těla a obnova církve

Četba katechezí Jana Pavla II. tak trochu připomíná lovení perel na dně moře. Čas od času potřebujete vyplout na hladinu, abyste nabrali dech, abyste načerpali sílu znova se ponořit za tím fascinujícím leskem, který jste zahlédli v tichu hlubiny.

Mgr. Karel. D. Skočovský

Autor působí v Institutu výzkumu

děti, mládeže a rodiny.

Jan Pavel II.: *Teologie těla*.

Paulínky, Praha 2005. 592 stran, 350 Kč.

DOPORUČUJEME

KALENDÁŘ AKCÍ

Praha: Literatura druhé republiky

V pondělí 12. prosince ve 20 hodin se v Pastoračním středisku sv. Vojtěcha koná přednáška PhDr. Jaroslava Meda *Literatura druhé republiky*.

Brno: Liturgie a umění

V úterý 13. prosince přednášejí na Petrově od 16.30 hodin PhDr. Karel Rechlík a SLLic. Pavel Kopeček na téma *Liturgie a umění*.

Olomouc: Neprávem opomíjená literární

Cyklus přednášek *Neprávem opomíjená literární* pod vedením PhDr. Tomáše Mazáče pokračuje v úterý 13. prosince od 19.30 hodin v přednáškovém sále dominikánského kláštera s názvem *Jan Zahradníček, básník, publicista, překladatel*. Ukázky z díla Jana Zahradníčka před-

se Bc. Eva Tkadlecová.

Prostějov: Sběratelství ve středověku a současnosti

Přednáška PhDr. Zdeňka Tomáška na téma *Sběratelství ve středověku a současnosti* se koná v CM gymnáziu v úterý 14. listopadu od 17.30 hodin.

Jihlava: Kulturní klima v 1. republice

Přednáška Mgr. Miroslava Jeřábka, PhD. na téma *Kulturní klima v 1. republice* se koná v sále svatojakubské farnosti v úterý 14. listopadu od 18.45 hodin.

Světlá nad Sázavou: Židé a křesťané

Ve čtvrtek 15. prosince v 19.30 hodin se v zasedací místnosti střední školy v Sázavské ulici koná přednáška P. Jana Bárty *Židé a křesťané*.

Praha: Adventní koncert

V neděli 18. prosince se od 17 hodin v kostele sv. Rodiny v Řepích koná *IV. adventní koncert*. Vystoupí komorní smíšený sbor Byzantion. Výtěžek koncertu bude věnován na nákup polohovacích postelí pro pacienty a k zajištění provozu Domova.

Hradec Králové: Vybrané kapitoly z českých církevních dějin

Cyklus přednášek PhDr. Tomáše Petráčka Ph.D., L.S.T. *Vybrané kapitoly z českých církevních dějin* pokračuje v pondělí 19. prosince od 19.30 hodin ve farní místnosti Nového Adalbertina.

Vsetín: Živý Betlém

Ve středu 21. prosince se na prostranství před Domem kultury koná *Živý Betlém* – tradiční vánoční hra se zpěvy.

Liturgická čtení

11. 12. Neděle	Iz 61,1–2a.10–11, Lk 1, 1 Sol 5,16–24, Jan 1,6–8.19–28 3. neděle adventní		
12. 12. Pondělí	Nm 24,2–7.15–17a, Žl 25, Mt 21,23–27 sv. Spyridon	15. 12. Čtvrtek	Iz 54,1–10, Žl 30, Lk 7,24–30 sv. Valerián
13. 12. Úterý	Sof 3,1–2.9–13, Žl 25, Mt 21,28–32 sv. Lucie	16. 12. Pátek	Iz 56,1–3a.6–8, Žl 67, Jan 5,33–36 sv. Adéla
14. 12. Středa	Iz 45,6b–8.18.21b–25, Žl 85, Lk 7,19–23 sv. Jan od Kříže	17. 12. Sobota	Gn 49,1a.2.8–10, Žl 72, Mt 1,1–17 sv. Jan z Mathy

18. 12. Neděle	2 Sam 7,1–5.8b–12.14.16, Žl 89, Řím 16,25–27, Lk 1,26–38 4. neděle adventní		
19. 12. Pondělí	Sd 13,2–7.24–25a, Žl 71, Lk 1,5–25 sv. Anastáz I.	22. 12. Čtvrtek	1 Sam 1,24–28, 1 Sam 2, Lk 1,46–56 sv. Františka Xav. Cabrini
20. 12. Úterý	Iz 7,10–14, Žl 24, Lk 1,26–38 sv. Dominik ze Síla	23. 12. Pátek	Mal 3,1–4.23–24, Žl 25, Lk 1,57–66 sv. Jan Kentský
21. 12. Středa	Pís 2,8–14, Žl 33, Lk 1,39–45 sv. Petr Kanisius	24. 12. Sobota	2 Sam 7,1–5.8b–12.14.16, Žl 89, Lk 1,67–79 Předci Ježíšovi

RC MONITOR – zpravodajský čtrnáctideník vydávaný o. s. Res Claritatis jako projekt pod záštitou České dominikánské provincie. Noviny jsou zaměřeny na osvětu široké veřejnosti v oblasti života a postojů římskokatolické Církve jako prevence náboženské nesnášenlivosti a xenofobie. Publikované zprávy jsou zveřejňovány na zpravodajském serveru <http://res.claritatis.cz>. ISSN: 1214-8458. MK ČR E 15474.

Korespondenční adresa redakce: Res Claritatis, Husova 8, 110 00 Praha 1, e-mail: redakce@claritatis.cz, číslo účtu: 1683820001/2400.

Redakční rada: Vít Cigánek, RNDr. Václav Frei, Mgr. Michaela Freiová, JUDr. Ing. Jiří Karas, P. Mgr. Pavel Mayer OP, Zdeňka Rybová, Mgr. Radim Ucháč, Kateřina Ucháčová. **Teologický poradce:** P. Mgr. Pavel Mayer OP.

Objednávky: Noviny jsou distribuovány zdarma a lze je v požadovaném počtu kusů objednat na korespondenční adrese redakce. Jejich vydávání je možné jedině díky zasláním darům, které pokrývají náklady na tisk a distribuci. Náklady na jedno číslo činí přibližně 10 Kč, což ročně znamená 240 Kč. Všem dárčům Pán Bůh zaplať. Dary lze podle § 15 odst. 5 zákona č. 586/1992 Sb. uplatnit pro snížení základu daně.